gifte sig, at han skal kunne forsørge en Familie. Det burde være en Pligt for den Pige, der gifter sig, at hun kunde forsørge sig selv og sine Børn, om det blev nødvendigt.

Hun ved jo ikke hvad Aar eller Dag hun bliver Enke. For at denne Fordring kan være retfærdig, maa det imidlertid gjøres muligt for den unge Pige ved ordentlig Undervisning at naa den samme Fagdannelse og dernæst faa Lov at anvende den paa samme Maade og i samme Omfang som Mændene. Lad Mand og Kvinde faa samme Ret og Pligt til Arbejdet og dets Udbytte, da vil det ikke blive vanskeligt at ordne det omstridte Pengespørgsmaal mellem Ægtefolk, det vil temmelig let falde i Lave af sig selv, og Særeje vil være en naturlig Ting.

Særeje er slet ikke noget, som skiller ad i det ægteskabelig Liv. Det er en naturlig og ligefrem Ting at begge arbejde og raade som myndige Mennesker for Arbejdets Udbytte. Jeg kan ikke finde mindste Grund til at tro, at Mand og Kone snarere skulle komme op at skændes om Pengene og daarligere forstaa at anvende dem, naar begge tjene Penge, end naar Manden er ene om Fortjenesten.

Naar Konen ikke ved Ægtepagt har sikret sig personlig Myndighed og Særeje, saa er mange, og det ofte de bedste Erhvervsgrene lukkede for hende. Hun kan f. Ex. ikke som umyndig løse Borgerskab og drive Handel. Selvfølgelig vil heller ingen give hende Laan eller Kredit til at faa en Forretning i Gang med, naar hun som umyndig er ansvarsløs for Formue og Gjæld. En lille Butiksforretning har den Fordel, at Konen kan passe den sammen med sit Hus; og selv om hun saa kun har 1 Kr. eller lidt mere om Dagen i Nettofortjeneste, saa har hun dog, naar man tager Hensyn til hendes Arbejde i Huset, tjent lige saa meget som Manden, der kommer hjem med 16—18 Kr. om Ugen. En saadan selvstændig, af Mandens Arbejde uafhængig Virksomhed har tillige den Fordel, at selv om han ved Sygdom eller Arbejdsløshed kommer ud af sin Stilling eller maaske i Gjæld, saa er Hjemmet dog ikke strax ødelagt; Konens Arbejde kan, i ethvert Fald en lille Tid, holde det gaaende, og saa er det jo ofte saa, at kommer Tid, kommer Raad. I det hele gælder det under de nuværende usikre Arbejdsforhold om, at Familiens Existents ikke beror paa Mandens Arbejde alene; og det gælder for Konen om at finde Arbejde, der saa lidt som muligt fjærner hende fra Hjemmet, eller bli-